

1:15-21      Batsheva Acts

1. Abarbanel to Melachim I 1:15

וראה נועם דברי האשה החכמה הזאת, ואיך היא תקנה הדברים יותר בשלמות מאשר צוה לה הנביא

And see the beauty of the words of this wise woman, and how she prepared her words more completely than the prophet had instructed her.

2. Abarbanel to Melachim I 1:19

וזכרה עוד מזדונו בהמלכה ממה שזבח שור ומריא וצאן לרוב, ועשה משתה שמנים, והוא דבר בלתי ראוי ובלתי הגון בהיות אביו קרוב למות שיהיה אדוניהו עושה שמחו' כאלו לא יחוש לצעריו...

And she also mentioned his wicked behaviour in crowning [himself], in that he had slaughtered oxen and fat cattle and sheep in great number, and he had made a meal of rich food, something inappropriate and indecorous while his father was close to dying, for Adoniyahu to make celebrations as though he was not concerned for [David's] pain...

3. Abarbanel to Melachim I 1:20

אל תירא ואל תחת מאדוניהו בחשבך שיהיה ענינו כענין אבשלום בקומו עליך לרודף וכל ישראל נמשכו אחריו, כי עתה לא יהיה ולא יקום כדבר הזה, לפי שעניני כל ישראל עליך להגיד להם מי ישב על כסא אדוני המלך אחריו ולא ירום איש את ידו ואת רגלו על דבריך...

Do not worry and do not fear Adoniyahu, thinking that his case would be like that of Avshalom when he rose against you as a pursuer and all Israel followed him. Now, such a thing will not be and will not stand, because the eyes of all Israel are upon you, to tell them who will sit upon the throne of my master the king after him. And no one will raise his arm or leg against your words...

4. Ralbag to Melachim I 1:28

נראה מזה כי בת שבע יצאה מן החדר בבא נתן הנביא לדבר אל המלך כדי שלא יכיר המלך כי זה הדבר היה מוסכם ביניהם.

This indicates that Batsheva left the room when the prophet Natan entered to speak with the king, so that the king would not realize that this had been planned by them.

5. Abarbanel to Melachim I 1:31

והמאמר הזה אין ראוי שיובן על החיים הגשמיים, כי איך תתפלל בת שבע תפלת שוא שיחיה דוד לעולם בהיותו בן שבעים שנה? אבל התפללה על החיים האמתיים הנפשיים, כי זה היותר נכסף אצלו באשר הוא שם... ואם נפרש החיים האלה על הגופיים, יהיה פירושו שלא יחשוב דוד שלפי שהיה ממליך את שלמה בנה יקצרו ימיו, ושהיא בעבור בנה תחפוץ במיתתו. אינו כן, כי היתה מתפללת אל ד' שיחיה המלך דוד לעולם, כאלו אמרה שיותר תחפוץ בחייו מבהמלכת שלמה. ולפי שלא יחשוב שהיא היתה מתפללת על שלמה והיתה קוראת אותו מלך, לכן פירשה "המלך דוד".

This statement should not be understood to refer to material life, for how could Batsheva pray an empty prayer that David live eternally, when he was 70 years old? But she prayed for true, spiritual life, for that was more desirable to him as he was then... And if we would explain this "life" as corporeal, it would mean that David should not think that because he coronated her son Shlomo, his own life should be abbreviated, and that she wished his death for the sake of her son. It was not so, for she prayed to Gd that the king, David, live forever, as though she had said that she wanted him to live more than she wanted Shlomo to be coronated. And lest he think that she was praying for Shlomo, calling him "king", she explained, "the king, David."

1:28-35      Dovid leaps into action

6. Abarbanel to Melachim I 1:30

וההתפעלות הגדול הזה אשר התפעל דוד כאיש גבור חיל היה מתוקף לבבו לתקן את אשר עותו אדוניהו ויואב ואביתר.

This great energy which energized David like a warrior came from the strength of his heart to correct that which Adoniyahu, Yoav and Evyatar had warped.

7. Prof. Yehuda Kil, Daat Mikra, Melachim I 1 footnote 79

אצל בני דוד מצאנו שהיו רגילים לרכוב על פרדים (ש"ב יג:כט, יח:ט וראה שם בד"מ). ומסתבר שפרדים ופרדות לא היו מצויים בארץ – מחמת איסור כלאיים – והיו מייבאים אותם ממרחקים (וראה עוד לקמן מ"א י:כה).

We find with the sons of David that they rode on mules (Shemuel II 13:29 and 18:9, and see Daat Mikra there). Logically, mules were not common in the land – due to the prohibition against interbreeding – and they imported them from afar (see Melachim I 10:25).

#### 8. Talmud Yerushalmi, Kilayim 8:2

איסי בן עקביה אמר אסור לרכב על גבי פרדה, מקל וחומר: ומה אם בבגדים שאת מותר ללבוש זה על זה, את אסור בתערובתן, בהמה שאת אסור להנהיג בה בזו עם זו, לא כל שכן את אסור לרכוב עליה? והא כתיב [שמואל ב יג כט] "וירכבו איש על פרדו וינוסו!" אין למדין מן המלכות. והא כתיב [מלכים א א לג] "והרכבתם את שלמה בני על הפרדה אשר לי!" בריה מששת ימי בראשית היתה.

Isi ben Akavya said: One may not ride a mule, logically. With [wool and linen] clothing, one may wear one over the other [biblically], and you may not mix the materials. With an animal, one may not lead [animals of different species] together, then certainly you may not ride [the product of mixed breeding]!

But it says, "And each rode his mule and they fled!" Do not learn from the monarchy.

But it says, "And ride my son Shlomo on my mule!" This was a creature from the six days of Creation.

#### 9. Rabbi Yissachar Tamar, Alei Tamar to Yerushalmi Kilayim 8:2

כלומר שהיה זה חמור קל המרוץ ויקר ערך שהיה דומה לפרדה, ולפיכך קראהו בהשאלת השם פרדה.

This was a swift-running and very valuable donkey, like a mule. Therefore, they borrowed the term "mule" for it.

#### 10. Abarbanel to Melachim I 1:33

צוה שירכבו אותו על הפרדה ולא על הסוס, לפי שהסוס מורה על המלחמה, כמו שאמר (משלי כא:לא) "סוס מוכן ליום מלחמה", והפרדה תרמוז על השלום השקט ובטח עד עולם. ולפי שאדוניהו עשה לו רכב גם פרשים והיה רוכב על הסוס, צוה דוד שירכב שלמה על הפרדה, כאלו לא יחוש לסוסיו ולפרשיו ושאיין לערער נגדו, והיה זה בזיון לאדוניהו, שבהיותו בשמחת המלכותו ילך שלמה למלוך וילך על הפרדה ולא על הסוס, לפי שלא יירא ממנו. ולרמוז על העתיד, ר"ל על שלמה שיהיה שלום ואמת בימיו, צוה שירכיבוהו על הפרדה ולא על הסוס.

He commanded that they have Shlomo ride on a mule, not a horse, because a horse is for battle, as in Mishlei 21:31, "The horse is ready for the day of battle." The mule indicates eternal peace and tranquility and security. And because Adoniyahu made for himself a chariot and charioteers and he rode a horse, David commanded to have Shlomo ride a mule, as though he was not concerned for the horses and charioteers and there was no challenger to him. This was to mock Adoniyahu; at the time when he was rejoicing in his coronation, Shlomo would go to reign, riding a mule and not a horse, because he did not fear [Adoniyahu]. And to hint to the future, meaning that Shlomo would have peace and truth in his days, [David] commanded to have him ride on the mule, not the horse.

#### 11. Abarbanel to Melachim I 1:34

ואם לאדוניהו המליך אביתר שנשתלק מן הכהונה, את שלמה ימלוך צדוק הוא כהן לקל עליון. ואם אדוניהו נמלך על ידי יואב איש רע מעללים, שלמה יהיה נמשך על ידי נתן הנביא כי קדוש הוא לאלקיו. ואם לאדוניהו אמרו בינם לבין עצמם יחי המלך אדוניה, לשלמה יתקעו בשופר גדול וישמיעו בקול עצום יחי המלך שלמה:

And if Evyatar, who had been removed from priesthood, would crown Adoniyahu, then Tzaddok, priest of Gd, would crown Shlomo. And if Yoav, a man of bad deeds, would crown Adoniyahu, then Natan the prophet, sacred to Gd, would crown Shlomo. And if for Adoniyahu [his supporters] said among themselves, "May King Adoniyahu live," then for Shlomo they would blow a great shofar and made a mighty sound heard, "May King Shlomo live."

#### 1:50-53 Adoniyahu's Reckoning

#### 12. Precedent Shemot 21:14

#### 13. Other cultures <https://www.history.com/news/church-sanctuary-asylum-middle-ages>

#### 14. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Rotzeiach 5:12-14

המזבח קולט שהרי נאמר בהורג בזדון "מעם מזבחי תקחנו למות" - מכלל שההורג בשגגה אינו נהרג במזבח... וכל מי שקלטו המזבח אין מניחין אותו שם אלא מוסרין לו שומרין ומגלין אותו לעיר מקלטו. במה דברים אמורים? במחוייב גלות, אבל מי שפחד מן המלך שלא יהרגנו בדין המלכות, או מבית דין שלא יהרגוהו בהוראת שעה, וברח למזבח ונסמך לו, ואפילו היה זר, הרי זה ניצל, ואין לוקחין אותו מעל המזבח למות לעולם אלא אם כן נתחייב מיתת בית דין בעדות גמורה והתראה כשאר כל הרוגי בית דין תמיד.

The altar protects, as it says of one who kills intentionally, "From My altar take him to die" – this shows that one who kills accidentally is not killed on the altar...

And anyone who is protected by the altar, they do not leave him there, but they give him guards and exile him to his city of refuge. When is this so? For one who is liable for exile. But one who fear that the king might kill him under the law of the king, or that a rabbinical court might execute him under special dispensation, and who flees to the altar and is beside it, then even if he is not a kohen, he is saved. They do not take him from upon the altar to die, ever, unless he is liable for death by the court with full testimony and a warning, like all others who are killed by a court.

15. Rabbi Amnon Bazak, פרק א (5) המלכה שלמה, footnote 9

הרעיון שהמזבח מצוי בחסותו של הקב"ה, ואינו שייך לאדם, מתבטא גם בפסח מצרים. מן הסיפור בשמות י"ב עולה, שבאותו הלילה נעשה הבית כולו מזבח – מקום שכולו קודש לד' וחוסה בהגנתו...

The idea that the altar is under Divine protection and is not associated with any person is also expressed in Pesach in Egypt. From the story in Shemot 12 it emerges that on that night the entire house became an altar – a place that is entirely sacred to Gd, shielded by His protection...

#### What emerges from here

16. Rabbi Amnon Bazak, פרק א (4) יחי המלך שלמה

מסתבר, שהציווי הכללי נועד בראש ובראשונה לבניהו בן יהוידע, שהוא האחראי על הביצוע כולו. ואכן, בניהו הוא האיש שמישיב למלך לאחר הציווי...

Logically, the general command was meant first and foremost for Benayahu ben Yehoyada, who was responsible to carry out all of it. Indeed, Benayahu was the one who replied to the king after the command...

17. Malbim to Melachim I 1:33

וצוה להורידו אל גיחון, שהוא מי השלוח ההולכים לאט, לרמז על המשכת מלכותו בהשקט.

And he commanded to take him down to Gichon, which is "the water of Shiloach which go slowly" [see Yeshayah 8:6], to hint that his reign would flow in tranquility.

18. Abarbanel to Melachim I 1:53

ואולי אדוניאחזקיהו להיותו גדול מאחיו ובעזרת יואב שר הצבא היה מולך בחזקה, ומחשבות הקל עמקו להביא כל זה כדי שדוד בחייו ימליך את שלמה בנו בשובה ונחת ושלום ואמת יהיה בימיו אחרי כן.

Perhaps Adoniyahu, being older than his brothers and with the aid of Yoav the general, would have reigned with power. The thoughts of Gd were deep, to bring all of this about so that David, while alive, would coronate his son Shlomo with calm, and peace and truth would be in his days afterward.

#### An interesting note

19. Talmud, Horiyot 11b

בעא מיניה רבי מרבי חייא: כגון אני מהו בשעיר? אמר ליה הרי צרתך בבבל.

Rebbe asked Rabbi Chiya: Would one like me bring a goat [as a sin-offering]? He replied: Your rival is in Babylon!

20. Talmud, Ketuvot 62b

רבי אתי משפטיה בן אביטל, ורבי חייא אתי משמע [צ"ל שמעא] אחי דוד.

Rebbe came from Shefatyah ben Avital, and Rabbi Chiya came from Shima, brother of David.